

משרד החינוך ותרבות - חטולקה לתרבות תורנית

כל רשות לערן בפרט השבוי
בפריכת נחמה ליבוביץ

יתרו (תשכ"ו)
פרק כ'
עתרת הדברות

א. שאלות כללות בסדרה דברות ובמגילות.

1) טקובלבו: חמוץ דברות ראשונות הם עניינים שבין אדם לטקוט ואלו חמוץ אחרידותם
הם מצורות שבין אדם לחברו.

חותכל לפצוא הוכחה לכך גם בגבעון דברות?

2) כיצד יש דרכים שוגות למניין עשרה דברות: כבשו פילון חאלכסונדרוני פרוגז;
1. אובי... על פניו. 2. לא העשה... ולשומרי פגורות. 3. לא תשא....
חוצרים חלוטהנים: 1. אובי... ולשומרי מאורתוי. 2. לא תשא...
9. לא חמוץ בית רפק, 10. לא חמוץ אשת...
בגו ישב רואת בגבעון דברות הוכחה לנכונות מנייננו חטולב;

1. אובי, 2. לא יתח, 3. לא תשא, 4. זכור, 5. כבד...

xx (א) מהי הוכחה לאישיות?

x (ב) יש רואים בגבעון של פילון חאלכסונדרוני דבר שקורפו וטקוטו
גרמו לו, פיאן?

(3) הרמב"ם טריה בברוכם פاطר ב' פרק ל"א:

אורלי כבר התברר לך חפילה בחוזק תורה... וחיה שלשית (= גזרת)
דבריהם למצוות חסם וארחות חשש, כי האזהרה מפזר זולתו אמרת היא
ליישב חיבור.

ומקש עליו אברבנאל: איך אמר הרב כי מזוזה. השבה היא שלשית למציאות
הא-ל, כי כדי סדר הדברים היה רבייה למי שחבור הוא, והוא אובי, ותוב'
לא יתח ותוב' לא תשא? ואם מניין מצורות חגה חיה חמוץ אן
ששיות.

(א) הסבר כיצד אין דברי הרמב"ם סותרים למניין דברות חמוץ
עליבוד?

א(ב) הסבר את דברי אברבנאל האחידונים, כייד זה נגייע לחמשת או
ששיות?

4) יש אומרים, שסדר חמוץ בראשותם סוף אובי עד כבד הרא בכומו חפוך סוף חכוון סוף
סודרו חמוץ האחידונים סוף לא חרץ עד לא חמוץ.

אא הסבר, כיצד?

לא חמוץ בית רעך לא חמוץ אשת רעך וגבעון ואמתו ושורה וטקוטו וכל אשר לרעד

חומרה:
דב' ח' י"ח: ולא חמוץ אשת רעך (י"ט) ולא תחאה בית רעך שדהו וגעדו ואמתו...

מכילתא דרשבי:
"לא חמוץ" ולחלון (דב' ח') הרא אומרים: "לא תחאה", לחיבר על חאה במניין עצמה
וחומרה במניין עצמה. מניין חאה אדם - סופו לחומרה? שנ' "לא חמוץ" - "לא
תחאה". מניין חאה אדם - סופו לגוזל? שנ' (ט"ח ג' ב') "וחומרה שרות
וגוזל". חאה + בלב, וכן הוא אומר (דב' י"ב ב') "כי תאות גפעת לאכול
בשר", וחותמו בטענה, וכן הוא אומר (דב' ד') "לא חמוץ כסף וذهب עליהם
ולקחת לר".

הרמב"ם ספר חמוץות

מצות לא תעש רט"ח: היזירנו מתחשים מחשבתו לאפשר חיבורלה, כדי לקדמת מה שברשות
זולתו מהחיבר והוא אומרו "לא חמוץ" ביחס רעך" ולשונו מכילתאו: "לא חמוץ"
- יכול אפילו חומר בדבורי? (= מבלוי שיעשה טעה) ת"ל: "לא חמוץ כסף וذهب
עליהם ולקחת", מה לחלו עד שיעשה מעשה, אך כאן עד שיעשה מעשה.

חגה החיבור לר, כי זה הלאו מחייב מהערבים עד שנקם לעצמו הדבר שאגדתו
חווטדים אחריו ספונ אחינו, ואפיון לקבוצה ולחתם בו דמייס; חגה דחי בולו כי
שיעשה ערבר על לא חמוץ.